

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμ., ἀληθεὶ παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Εὐρυπύλου, ἀριθ. 38, παρὰ τὸ Βαρθέκειον

Ἐν Ἀθήναις, 31 Ἰανουαρίου 1904

Ἔτος 26^{ον}—Ἀριθ. 5

Ἄδειον Ὅμμα με τὸν Λόφον Χάα, Πικραμένη καρδούλα, Κυνόλευκον Σημαίαν, Ἀνθρακίτην Ἀμυγδαλίαν καὶ Μεσοβόλον Σαραγγίτην — ὁ Λιμοσταγὴς Χρωστήρ με τὴν Μεγαλοπρεπή Φύσιν. Ἐνθου μὲν Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης, ἄδραν τοῦ Πηλίου καὶ Ζακυνθίου Ἀεράκι — ὁ Λόφος τοῦ Γάνου με τὴν Ἀπόδρα τοῦ Πηλίου. Ἄδραν τοῦ Πηλίου, Βολιώτικο βρασί, Καρνάτιδα καὶ Φθινοπωρινὸν Ρόδον — ἡ Μεσημβρινὴ Ἀκτὴ με τὴν Ἰέραν, Ἐσπερίαν Ἄδραν, Νύμφην τῶν Τεμπῶν, Κόρη τοῦ Μοριῦ, Πρῶτη τοῦ Ζεφύρου καὶ Ἀρσακιάδα Λαρίσης — ἡ Ἐσπερία Ἄδρα με τὸ Ἀταβύριον Ρόδου, Ὀρειπόλιον Ψυχῆν, Τσιγγασίαν, Ἄδρον τῆς Ἐρήμου καὶ Μαργαρίταν τοῦ Φάουστ — τὸ Ἰλιον Μέλαθρον με τὴν Ἄδραν τοῦ Πηλίου, Ὀρειπόλιον Ψυχῆν, Ἐδαίσιον Ψυχῆν, Αουλοδὴ τῆς Καρδίας καὶ Ἀμυθῶν Λαμψῆν — ὁ Κύρ-Μέντιος με τὸ Ἀστὴρ τῆς Ἀναγλιῆς, Λόφος τοῦ Γάνου καὶ Φάουστ — ὁ Χειμωνιάτικος Ἥλιος με τὴν Προγυμνάσιον τῆς Περίου, Ἠλιακὴν Ἀκτίνα καὶ Ἀστρον Διθρίας Νυκτός — ὁ Μέλλων Διπλωμάτης με τὸν Ἀκρίταν, Μπαρμπα-Λιναρόδον, Μεσολογγιτικὴν Μαγευτικὴν Δόσον καὶ Ἀμαρυλλίδα — ἡ Ἠλιακὴ Ἀκτίς με τὸν Ὀλυμπιον, Κυρίαν με τὰς Καμείλας, Ταιπεινὸ Γαστρι, Ἐσπερίαν Ἄδραν καὶ Ἰλιον Μέλαθρον — ὁ Ἰαπότιος τοῦ Μεσσηνίου με τὸ Ἀι-Λαίφ τῆς Νεαπόλεως, Ἄλιος τῆς Κηφισοῦ, Κένταυρον καὶ Μερσίτην.

Γεώργιον Σ. Πολυλῶν, Ἠλιακὴν Ἀκτίνα, Ἰδιότροπον Νεάνιδα, Φίλην τῶν Καλῶν (ἔπειτα) Μικρὴν Τρελλούλαν (τὴν ὠρεὶα καὶ πολλὰ δῶρα! τοῦ χρόνου σου εὐνοίαι περισσότερα) Ἀθηναίαν Ἀνοιχτήν (καλὸ ταξίδι) Κίτρινον Ντόμινο, Μεγαλοπρεπή Φύσιν (πῶς ἐπῆγε ὁ περιπατοῦ;) Ψηλὸν Κυπαρισσάκι (ἦτο πολὺ καλὴ καὶ τῆ, ἔπειτα) Ἐνδοκτορ Μεσο-λόγγιον (βέλαιος θὴ δημοσιεύσω καὶ ἄλλα μυθιστορήματα τὰ Παλάτι τῶν Ἰλλίων καὶ τὴν Ὀρακίαν Μητέρα) δταν θὴ τελειώσουν θὴ διαδε, θουὺν ἄλλα δύο, καὶ αὐτὰ πάλιν ἄλλα δύο, καὶ καθέξῃ;) Ἐλάτην Ἐδρυταγίαν (εὐχαριστῶ πολὺ ἄ, τί ὠραία πού θὴ εἶνε αὐτὴ ἡ εἰκὼν «τὰ τέσσαρα κεραλάκια πού σκύπτουν συγχρόνως; καὶ διαβάζουν ἀπλήστως τὸ φυλλάδιόν μου» πῶς ἦρα καὶ τα ἔβλεπα ἀπὸ κανένα μέρος!) Στέφανον Ἰστίνον, Ἰάτην τῆς Δημητρός, Δημ. Ε. Κόκκαλην, Κ. Ἐυτακόπουλον, Ἀρτίστον Χατζηνικολῆν (ἔπειτα) Ἰάτριδα τῶν Ἀστέρων (μὴν ἀπελάττει καὶ ἡ εὐκαρία θὴ παρουσιάζῃ; ὁ Δοῦξ τῶν Σπετσῶν εἶνε ἀγῶρ; εὐμορρον τὸ Παιδ. Πνεῦμα) Ἐλπίδα τῶν Γονέων (αἱ λύσεις πρέπει νὰ γράφονται εἰ: ἰδιαίτερον χόρη, πωλούμενον εἰς τὸ Γραφεῖον μου) δὴν εἶδες λοιπὸν τὸν Ὀδῶν; φαίνεται ὅτι δὴν τον εἶδες, δι' αὐτὸ μὲν στέλλεις καὶ Ἀσκήσεις; πρὸς δημοσιεύσειν, ἐνθὺ ἐλῆξεν ἡ προσιμα τοῦ Διαγωνισμοῦ) Νυκτοκόρακα (αὐτὸ πού ζητεῖς εἶνε παρὰ τὸν Κανονισμό, διότι ὁ Ν. Κ. δὴν εἶνε τέως συνδρομητῆ; μόνον ἂν καταβῆ καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς συνδρομῆς; του, φρ. 3,50, μέχρι τῆς 15 Φεβρουαρίου, θὴ λάβῃ μέρος εἰς τὸ Λαχεῖον.) Μελητῶν Ἀκτίνα (δὴ, δὴν ἔλαβα ἐπιστολήν σου με γρ μωτῶνα;) Πίθηκον τοῦ Βορέου (με τὰ συγχερητοῖά μου διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ μικροῦ φαντάζομαι τί ξεσπάθωμα θὴ κάμεις εἰς τὴν νέαν σου διαμονή; ὦ Νουαρχόπουλο!) Ταπεινὸ Γαστρι ([EE] διὰ τὴν ὠραίαν ἐπιστολήν εὐχαριστῶ δι' ὅλα;) Καί ἂν τῶν Γονέων (ἡ ὅρα κα ποτὴ δὴν θὴ ἔγαταλεῖψ κα ἂ τι; ποτὴ τῆ ποσεινῆ τὸ τοῖ οὔον, ὅρα τῆση με δση, φωνῆ; ἔχει: ποτὴ! ποτὴ! ποτὴ!) Μιράνταν, Ἀναμμένο Σπίρτο κτλ. κτλ.

- 37. Τρίγωνον.
  1. — Ὅρος τῆς Ἑλλάδος.
  2. — Οὐράνιον ὄμμα.
  3. — Ἐπίρρημα.
  4. — Ἄνθος.
  5. — Ἄνω, ὠμια.
  6. — Γράμμα.
- 38. Ἀριθμητικὴ διὰ λέξεων.

Τροπὴ — φθόγγος = φθόγγος +
Μέρος γῆ; — ἀνεωνυμία = μέρος +
Ἀρχαῖος βασιλεὺς — λαμπρὸς = φθόγγος +
Τόπος σκοτεινός — γράμμα = ἀριθμητικόν.

Ἐσπάλι ὑπο τοῦ Μεσσηνίου
Ἐσπάλι ὑπο τοῦ Κορινθίου Κρίνου
- 39-43. Μαγικὸν Μέλος.

Τῆ ἀνταλλαγῇ δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κίτθων λέξεων οἱ ἐνδὸς μέλους τοῦ σώματος πίνετε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλα τέσσα λέξεις:

σκυτάλι, Πάτιμος, Κάλας, ἐνδῶν, κίσσα.
Ἐσπάλι ὑπο τοῦ Αἰθίορος.
- 44. Μεσοστιχίς.

Τὰ μεσαιχ γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀπατελοῦν νῆσον, τῆς Ἑλλάδος.

  1. Νῆσος εἰς τὴν Ἀργολικὴν. 2. Νῆσος εἰς τὴν Μεσσηνίαν. 3. Ποταμὸς τῆς Εὐρώπης. 4. Ἠλιὸς τῆς Τουρκίας. 5. Μῆρος, κατάρκτον.

Ἐσπάλι ὑπο τῆς Ἀργολικῆς Ἐκκερατίας.
  45. Ἑλλητισοῦ μίφωνον.

ης - υε - αῖο

Ἐσπάλι ὑπο τοῦ Ζωρῆτη
  46. Ἰνδικὸς Γρῆφος.

Γ'β (ουσιαιτικὸν) καὶ (ουσιαιτικὸν) ἡ σβ (ουσιαιτικὸν ἀρρηθμένο) φ4 (φῆμα.)

Ἐσπάλι ὑπο τοῦ Ἀνεψίου τοῦ Βασιλείου.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Ἰλιον Μέλαθρον (πρόχειματικῶς, εἰς σὲ τὸ Σῆμα θὴ χρησιμεύσῃ πολὺ, ἀφοῦ θὴ μείνῃς εἰς πόλιν λουτρῶν, ἡ ὅρα καὶ συγνάττει τῶσον ἀπὸ μικροῦ καὶ ἀπὸ μεγάλου; φαντάζομαι λοιπὸν πῶς καλὰ γνωριμίας θὴ κάμῃς φέτος;) Κύρ-Μέντιον (πρέπει νὰ ἔχη ὑπομὸ ἦν αἰ ἀπαντήσεις εἰς τὸ Μ. Μυστικὸν δὴν ἔρχονται πάντοτε με τὸ πρῶτον ταχυδρομῶν!) Χαλκὸν Φάρον (στελεῖ με τὴν σημειώτην τῶ φυλλάδιου ὑπάρχον αὐτῶν τῶν ἐτῶν καὶ τιμῶναι φρ. 0,15 ἑκάστον;) Γαίω. Δ. Φιλιπποπόλιον (εὐχαριστῶ θερμῶς;) Γουλιαν Ποτεσσάριον, Ἐλαφον τῆς Ἀρτέμιδος (οἱ τόλοι ἐστάλησαν εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα;) Σφοκλέα Γ. Σομμελίδην (εἶσαι πολὺ ἀξίεπαῖνος πού δὴν θέλεις νὰ ἐπιδαρῶνῃ τὸν πατέρα σου, ἀλλὰ πληρῶνεις τὴν συνδρομήν διὰ τῶν οἰκονομιῶν σου.) Διοικητὴς Πηγῆν (δὴ; αὐτὴν τὴν στιγμήν τουλάχιστον δὴν ἐνθυμούμαι τὸ ὄνομα; ἂν μου ἔγραψες καὶ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς, θὴ ἐβλεπῶ εἰς τὸ μητρώον καὶ θὴ σου ἔλαγα.) Λίμνην Μαρσώτιδα (εὐχαριστῶ καὶ διὰ τὸ νέον ξεσπάθωμα;) Ἀρχιστράτηγον Ἀέβητ (πού τὸ θυμήθηκες! πραγματικῶς, ὁ Ἀνάσιος θὴ ἐροτάσῃ φέτος; τὰ γενεθλιά σου, διότι τὸ ἔτος εἰ εἰσίσκτον καὶ ὑπάρχει 29 Φεβρουαρίου;) Ἰέραν (ἀπεναντίας, ἡ ἐπιστολή σου μὲν ἐφάνη πολὺ σύντομος, ὅπως μὲν φαίνονται ὅρα αἰ καθῶ καὶ καλὰ γραμμένα ἐπιστολαί; σ' εὐχαριστῶ δι' ὅρα λέγεις καὶ περιμένο τὰ ἄλλα;) Κ. Α. Γαβριήλ (ἔχεις καιρὸν νὰ ποζημιώθῃς; φέτος νὰ μὲν γράψῃς, νὰ διαγωνίσῃσαι καὶ νὰ πάρῃς ψευδῶνυμον;) Λιμοσταγῆ Χρωστήρα (με μεγάλην μου χαρὰν θὴ σε γνωρίσω καὶ προσωπικῶς; ἀφοῦ πρόκειται νὰ ἔλθῃς εἰς τὸς Ἀθήνας;) Ἀμαρυλλίδα Μ. Ζάννου ([EE] διὰ τὸν ἀΚόρακα καὶ Ἰέρακα πού μου ἤρθεσε πολὺ; τί ἀπλάχνοι μερικὸι ἄθροισοι νὴ σκοτῶνον ἔπει τὴ ζῶα καὶ τὰ πτηνά!;) Ἐλένην Α. Μάλλη (ἔπειτα;) Χειμωνιάτικον Ἥλιον (ὁ ὅποιος ὄλονεν ξεσπάθων;) Βαρθαλαμίουμπαν (ναί, τρία ἔτη ἔχει νὰ φανῇ τὸ ψευδῶνυμόν σου ἄλλὰ δὴν πταῖο βέβαια ἐνθὺ τουλάχιστον φέτος πού ἔκαμες τὴν ἀρχήν, θὴ ἐξακολουθήσῃς; τί γίνεται ἡ ἀδελφῆ σου, ἡ παλαιὰ μου φίλη;) Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου 1904

Εἰς δασα ἐπιστολῆς ἔλαβῃ μετὰ τὴν 17 Ἰανουαρίου ἀπαντήσῃ εἰς τὸ πρῶτος.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 3 Μαρτίου

Ὁ γὰρ τις τῶν λύσεων, εἰε τοῦ ὁποῦ δὴν νὰ γράφουε τὰς λύσεις τῶν αἰ διαγωνισμοῦ, πωλείται ἐν τῷ Γραφεῖον μας εἰς φράκτους, ὡν ἑκάστος περιεχί 90 φύλλα καὶ τιμῶται φρ. 1.

- 33. Λεξιγράφος.

Τέσσαρα μόνον γράμματα ὁ λυτῆ; ἂν ἐνώσῃ, Ἐνα λαμπρὸν ἀστερισμὸν μ' αὐτὰ θὴ φανερώσῃ.

Ἐστὶ ἡ ὑπο τοῦ Πρίγκιπος τῆς Ἐπικαλῶ, οὐ.
- 34. Στοιχειογράφος.

Εἶνε ἀνατὸ μυθικός.

Ἄν τοῦ βράβη, τὸ κεφάλι, Ἦρος ἀργοναυτικῶς

Εἰ: πῆ μέση θὴ προβάλλῃ Ἐσπάλι ὑπο τοῦ Κράδισ.
- 35. Τονόγραφος.

Πόλεως, λύσα, Τουρκικῆ; Τὸν τόνον ἂν κινήσῃ, Ἐπιθῆτον συγκρητικὸν Ἐῦδῃ; θὴ σχηματίσῃ

Ἰσπάλι ὑπο τῆς Βιολέτας τοῦ Χελμού
- 36. Δημιῶδες Ἀνιγίμα.

Δέκα γύρῃ, κουθαλοῦν. Τὰ σφυρὰ σφυροκοποῦν. Ἡ μαντάμα φουκαλῆ Κ' ἡ σακκούλα καρρερεῖ.

Ἐσπάλι ὑπο τοῦ Βαγῶνισ.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἡ ἔξῃς λατὴ 10, δὴ δι τοῦ συνδρομητῆς καὶ εἰς τὸ ἄλλον Ἐλέγιστος φρ. 10 λέξεις, ὅρα καὶ αἰ διαγωνισμοῦ τῶν 10 πληροῦνται ὡς νὰ ἴσαν 10 λέξεις.)

Πῶς τῆ ἀνταλλαγῇ εἰκονογραφήμενον δελταρίων καὶ εὐχαριστῶ τοὺς φίλους. — Ἀρτῆριος Νεζερίτης, Πάτρα. (Δ, 12)

Πῶς μετὰ τὴν ἀνταλλαγῇ εἰκονογραφήμενον δελταρίων καὶ εὐχαριστῶμεν τοὺς φίλους. — Ναυσικῆ καὶ Λεάνδρος: Κ. Παλαμῆς, Ἀθῆναι. (Δ, 13)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

(Ἰδρυθῆ τῷ 1879)

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικόν: δραχ. 7
Διὰ τὸ Ἐξωτερικόν: φρ. χρ. 8

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ τὴν 1ην οἰουδίου τοῦ μηνός καὶ εἰς προπληρωτέαι δι' ἔν ἔτος.

ΑΓΟΡΑΣΤΑΙ ΚΑΤΑ ΦΥΛΛΟΝ

Ἐκάστον φύλλον τιμῶται λεπτὰ 15
Τὰ διπλὰ φύλλα λεπτὰ 30

[Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φρ. 0,15 καὶ φρ. 0,30]

Οἱ κατὰ φύλλον ἀγορασταὶ δύνανται νὰ ποκτήσῃσιν ὅρα τὰ δικαιώματα τοῦ συνδρομητοῦ, πληρῶνοντες ἐφάπαξ δι' ἔν ἔτος φρ. 1,20, καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φρ. 1,20.

Οἱ ἐν Ἀθήναις δύνανται νὰγοράζουσιν τὸ φύλλον καὶ ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ Γραφείου. Ἄλλ' οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ πρέπει νὰ συνεννοηθοῦν πρὸς τινὰ τῶν ἐν τῇ πόλει τῶν Πρακτικῶν τῆς Διαπλάσεως. Ἡ τῶν τακτικῶν συνδρομητῶν, ὅσοι ἔχουσιν ἀναλάβῃ τὴν εὐγενῆ φροντίδα τῆς διαδόσεως τοῦ φύλλονος μας.

ΟΙ ΑΡΙΣΤΕΙΣ ΤΑΞΙΔΙΟΥΝ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ] ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια)

Ὁ κ. Πάττερσον εἶχε περάτῃ, κατ' ὀλίγους μῆνας μόνον, τὰ σκράντα χρονώκια. Ἄνθρωπος τῆς μελέτης ἦτο μᾶλλον πρὸς φιλαθλοῦς, καὶ ὅμως εἶχεν ἐξαιρετὸν ὑγείαν, τὴν ὁποίαν με καμμίαν κατάχρησιν δὴν εἶχε κλονίσῃ ποτέ του· εἶχε καλὸν στομάχι, καρδίαν θαυμάσια ρυθμιζομένην, πνεύμονας ἀρίστης ποιότητος. Ἦτο ἄνθρωπος διακριτικὸς καὶ μετρημένος, ἀναλλοίωτος ἰσόρροπος, εἶχε κατορθώσῃ νὰ μὴ σφάλῃ ποτὴ οὔτε με τὰ ἔργα, οὔτε με τὰ λόγια του, ἄνθρωπος τῆς θεωρίας καὶ τῆς πράξεως συγχρόνως, ἀνίκανος νὰ δυσαρεστήσῃ κανέναν, ἀνεκτικὸς ὅσον παίρνει, καὶ διὰ νὰ μεταχειρισθῶμεν μίαν φράσιν, τὴν ὁποίαν θὴ ἐνοσιμεύετο καὶ αὐτός, ἦτο ἄνθρωπος εἰς δὴ ἔαυτο οὐ κρατεῖν.

Ὁ κ. Ὁράτιος Πάττερσον, μετὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ ὑψηλότερου τοῦ μετρίου, καὶ με τοὺς στενοὺς καὶ ἰσχνοὺς ὤμους του, ἦτον ἀρκετὰ ἀδέξιος εἰς τὸ βᾶδισμά του, ἀκόμῃς εἰς τὸ παράστημά του. Συνώδευε πάντοτε μ' ἐμφαντικὴν χειρονομίαν ὅρα τὰ λόγια του, τὰ ὅρα ἐτόνιζε με τρόπον ἐξεζητημένον. Ἦτο σοβαρὸς τὴν φυσιογνωμίαν, ἀλλὰ συγκατένευε νὰ χαμογελᾷ ἐπίοτε. Τὰ μάτια του εἶχαν χροῶμα ἀναικτῶν γαλανόν, καὶ ἦτο τὸσον μύωψ ὥστε πάντοτε ἐφοροῦσε γυαλιὰ πολὺ δυνατὰ, τὰ ὅρα ἐτοποθεῖται εἰς τὸ ἄκρον τῆς προεξοχῆς ρινός του. Τέλος, δὴν ἤξευρε πῶς νὰ οἰκονομήσῃ τὰ μακρὰ του σκέλη, ἐπεριπατοῦσε χωρὶς νὰ ἀνοίγῃ κατὰ πλάτος τὰ πόδια του, ἐκάθητο τῶσον ἀδέξια ὥστε θαρρεῖς κ' ἐγλυστρουῖσεν ἀπὸ τὸ καθισμὰ του, καὶ ἂν

ἐξηπλῶνετο καλὰ ἡ σφραγὶς τὸ κρεβάτι του, αὐτὸς μόνος τὸ ἤξευρε. Ὑπῆρχε καὶ μία κυρία Πάττερσον, ἡλικίας τριάκοντα ἑπτὰ ἐτῶν, γυναίκα ἐξυπνη, χωρὶς ἀξιώσεις, χωρὶς φιλαρέσκεια. Ὁ ἄνδρας τῆς δὴν τῆς ἐφαίνετο καθόλου γελοῖος, καὶ αὐτὸς πάλιν ἤξευρε νὰ ἐκτιμᾷ δεόντως τὰς ὑπηρεσίας τῆς, ὅταν τὸν ἐβοηθοῦσεν εἰς τὴν τήρησιν τῶν λογιστικῶν του βιβλίων. Μῆ νομίζετε δέ, διότι ἦτο μετρημένος με ἀριθμούς, ὅτι ἦτο κανένας ἀκατάστατος εἰς τὴν ἐνδυμασίαν του. Κάθε ἄλλο!

Ἐπρεπε νὰ ἐβλέπατε τί ὠραία ἦτο δέ- μινος ὁ ἄσπρος λαίμοδετός του, πῶς ἐγαυαλίαν τὰ λουστρίνια ποτιτίγια του, πῶς ἐστῆκετο ἴσιον καὶ ἀκαμπτόν, — ὅπως καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἄλλως τε, — τὸ κολαρισμένο ὑποκάμισόν του, πόσον ἀψογον ἦτο τὸ μαῦρον πανταλόνι του, ὡς πού ἔκλειε τὸ γιλέκο του, πού ἔμοιαζε με γιλέκο Ἀγγλοῦ κληρικοῦ, καὶ πόσον καλὰ κουδωμένη ἦτο ἡ πλατυτάτη ρεδιγκότα του, ἡ ὅρα κατεβαίει μετὰ πίθηκα κάτω ἀπὸ τὰ γόνατά του. Ὁ κ. καὶ ἡ κυρία Πάττερσον εἶχαν εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα ἐνδὸς ἀπὸ τὰ κτίρια τῆς σχολῆς, ἐν ἀναπαυτικώτατον διαμέρισμα. Τὰ παράθυρά του ἐβλεπαν ἀπ' ἐνός πρὸς τὴν μεγάλην αὐλήν, καὶ ἀπ' ἑτέρου πρὸς τὸν κάλλιστον περιποιημένον κήπον μετὰ μεγάλα δένδρα του.

Εἰς τὸ διαμέρισμα τοῦτο ἐπέστρεψεν ὁ κ. Πάττερσον, μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ εἰς τοῦ κ. διευθυντοῦ. — ὅχι ὅμως χωρὶς νὰ ἐπισκεφθῇ προηγουμένως τὸ ἰδικόν του γραφεῖον διὰ νὰ κλείσῃ τοὺς λογαριασμοὺς τῆς προτέραιας, χωρὶς νὰ κάμῃ τὸν περίπατόν του εἰς τὴν αὐλήν, τὴν ἔρημον κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν τῶν παραδόσεων, χωρὶς νὰ σταθῇ ἐπανειλημμένως ἐκεῖ, ἵστος σάν λυχνοστάτης, με σταυρωμένῃ χερίσ, καὶ νὰ καλοσυλλογιθῇ τὰ ὑπερκαὶ τὰ κατὰ τῆς ἀπρόοπτου προτάσεως, τὴν ὁποίαν τῷ εἶχε κάμῃ ὁ διευθυντῆς του. Τί θὰ ἔλεγε ἡ κυρία Πάττερσον, ὅταν

«Σπουδαία πράγματα, κυρία Πάττερσον!» (Σελ. 34, στήλ. α')

θά το ήκουεν; Ἦτο δυνατόν νὰ ὑπο-
τεθῆ ὅτι δύο στοιχεῖα τόσο στενῶς ἡ-
νωμένα, — ἢ μᾶλλον τόσο χημικῶς
συγχωνευμένα, — θὰ ἐχωρίζοντο, θὰ ἀπε-
μακρύνοντο ἀπ' ἀλλήλων, ἔστω καὶ δι'
ὀλίγας ἐβδομάδας; Καὶ ὅμως ἦτο ἀπο-
λύτως ἀπαράδεκτος ἡ ὑπόθεσις, ὅτι ἡ-
μποροῦσε νὰ συνταξιδεύσῃ καὶ ἡ κυρία
Πάττερσον εἰς τὰς Ἀντίλλας.

Ἦτο λοιπὸν πολὺ σκεπτικὸς ὁ κ. Πάτ-
τερσον. Ἀλλὰ πρέπει νὰ προσθέσω-
μεν ὅτι εἶχε κάμη καὶ καλοκάμη τὴν
ἀπόφασίν του, ὅταν διέβη τὸ κατώφλιον
τῆς αἰθούσης ὅπου τὸν ἐπερίμενον ἡ
σύζυγός του.

Ἡ κυρία αὐτὴ ἐγνώριζεν ὅτι τὸν εἶ-
χε καλέσῃ ὁ διευθυντής. Δι' αὐτὸ εἶπε,
μόλις τὸν εἶδε :

— Λοιπὸν, κύριε Πάττερσον, τί
συμβαίνει;

— Σπουδαῖα πράγματα, κυρία Πέ-
τερσον, πολὺ σπουδαῖα . . .

— Ἀπερασίθη, ὑποθέτω, νὰ συνοδεύ-
σῃ ὁ κ. Ἀρδαγ τοὺς νεαροὺς μας βρα-
βευμένους εἰς τὰς Ἀντίλλας; . . .

— Καθόλου! Τούναντιὸν μάλιστα, τῷ
εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν σχο-
λὴν αὐτὴν τὴν ἐποχὴν.

— Ἐκαμς λοιπὸν τὴν ἐκλογὴν κανε-
νὸς ἄλλου;

— Μάλιστα.

— Καὶ ποῖον ἐξέλεξε;

— Ἐμὲ.

— Ἐσᾶς . . . Ὁράτιε;

— Ἐμὲ!

Ἡ κυρία Πάττερσον δὲν ἐδυσκολεύ-
θη νὰ συνέλθῃ ἀπὸ τὴν ἐκπληξίν, τὴν
ὅποιαν τῆς ἔφερον αὐτὸ τὸ ἀπρόοπτον.
Ἦτο γυναῖκα μὲ μυαλό, ἐγνώριζε πῶς
νὰ ἀπορασίξῃ καὶ νὰ ἐγκαταρῆ εἰς τὰ
κάθε εἶδος γεγονότα, δὲν ἔχανε τὸν και-
ρὸν τῆς εἰς ἀσκοπα μωρολογήματα, ἦτο
τέλος πάντων ἡ ἐπαξία σὺντροφός τοῦ
κ. Πάττερσον.

Αὐτὸς ὅμως, ἀφοῦ ἀντήλλαξεν ἐκείνας
τὰς ὀλίγας φράσεις μὲ τὴν σύζυγόν του,
ἐπλησίασε πρὸς τὸ παράθυρον, καὶ μὲ
τὰ τέσσαρα δάκτυλα τῆς ἀριστερᾶς χει-
ρός του ἤρρισε νὰ παίξῃ ταμπούρλο εἰς
τὸ τζάμι.

Ἡ κυρία Πάττερσον ἐπήγει ἀμέσως
καὶ ἐστάθη δίπλα του.

— Ἐδεχθήκατε; . . . ἠρώτησεν.

— Ἐδέχθην.

— Φρονῶ ὅτι ἐκάματε καλά.

— Τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχω καὶ ἐγώ,
κυρία Πάττερσον. Ἀφοῦ ὁ διευθυντής
μας μοὶ ἔδιδε τοιοῦτον δαῖγμα ἐμπι-
στοσύνης, δὲν ἠδύναμην ν' ἀρνηθῶ.

— Ἀδύνατον ν' ἀρνηθῆτε, κύριε
Πάττερσον, καὶ μόνον ἐν πράγμα μὲ
στενοχωρεῖ . . .

— Τί πράγμα;

— Ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ταξιδεύ-
σετε διὰ ξηρᾶς, ἀλλὰ διὰ θαλάσσης,

καὶ ἐπομένως εἶνε ἀνάγκη νὰ διασχίσετε
τὸ πέλαγος.

— Ἀνάγκη, πραγματικῶς, κυρία
Πάττερσον, ἀλλ' αὐτὴ ἡ προσδοκία τῆς
πελαγοδρομίας ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς ἐβδομά-
δας δὲν με τρομάζει. Ἐτέθη εἰς τὴν
διάθεσίν μας ἐν ἔξοχον πλοῖον. Καὶ αὐ-
τὴν τὴν ἐποχὴν, ἀπὸ τὸν Ἰούλιον ἕως
τὸν Σεπτέμβριον, ἡ θάλασσα θ' ἔμεινε
εἶνε ἀκύναντος καὶ ἡ ναυσιπλοΐα εὐ-
χάριστος. . . Καὶ ἔπειτα, θ' ἔχη τὸ
χημικὸν βραβεῖόν του καὶ ὁ ἀρχηγὸς
τῆς ἐκδρομῆς. . . μὲ ἄλλους λόγους ὁ
Μέντωρ, — διότι αὐτὸς ὁ τίτλος θ' ἔμει-
νει ἀπονεμηθῆ . . .

— Τὸ χρηματικὸν βραβεῖόν του; . . .
ἐπανελάθεν ἡ κυρία Πάττερσον, ἡ ὁ-
ποία δὲν ἔμενον ἀναίσθητος εἰς τὰ τοι-
αύτης φύσεως τυχερά.

— Μάλιστα, ἀπῆντησεν ὁ κ. Πάτ-
τερσον, βραβεῖον ἴσον μὲ ἐκεῖνο τὸ ὁ-
ποῖον θ' ἀδοθῆ εἰς ἕνα ἕκαστον ἀπὸ τοὺς
ἀρισταίς . . .

— Ἐπτακόσιες λίρες;

— Μάλιστα.

— Ἀξίζει λοιπὸν τὸν κόπον.

Ὁ κ. Ὁράτιος Πάττερσον ἐδήλωσεν
ὅτι συμφωνεῖ πληρέστατα.

— Καὶ ποτε ἡ ἀναχώρησις; . . . ἠ-
ρώτησεν ἡ κυρία Πάττερσον, ἡ ὅποια
δὲν εἶχε πλέον καμμίαν ἀντίρρησην νὰ
κάμῃ.

— Ὅθ' γίνῃ τὴν 30 Ἰουνίου, καὶ
πρέπει μετὰ πέντε ἡμέρας νὰ μεταβῶ-
μεν εἰς Κόρκι, ὅπου μας ἀναμένει ὁ
«Γοργός» . . . Λοιπὸν, δὲν ἔχομεν
καιρὸν νὰ χάνωμεν, καὶ, ἀπὸ σήμερον,
θ' ἀρχίσωμεν τὰς προετοιμασίας.

— Ἀναλαμβάνω ἐγὼ τὰ πάντα,
Ὁράτιε, διέκοψεν ἡ κυρία Πάττερσον.

— Δὲν θ' ἀλημονήσετε τίποτε. . .

— Μὴν ἀνησυχεῖτε!

— Ἐλαφρὰ ἐνδύματα, διότι πρόωρι-
σται νὰ ταξιδεύσωμεν εἰς τὰ θερμὰ κλί-
ματα ποῦ ψήνονται ὑπὸ τὴν κάμινον τοῦ
τροπικοῦ καυσίως. . .

— Τὰ ἐλαφρὰ ἐνδύματα θ' εἶνε ἐ-
τοιμα.

— Μαῦρα ὅμως, διότι δὲν ἀρμό-
ζει οὔτε εἰς τὴν θέσιν μου οὔτε εἰς τὸν
χαρακτήρα μου νὰ περιβληθῶ τὴν ποικι-
λόχρωμον περιηγητικὴν στολήν.

— Βασισθῆτε εἰς ἐμέ, κύριε Πάτ-
τερσον, καὶ δὲν θ' ἀλημονήσω οὔτε
τὴν συνταγὴν τοῦ Βέργαλ κατὰ τῆς
ναυτίας, οὔτε τὰ συστατικὰ τῆς φάρμακα
— Ὡ! αὐτὴ ἡ ναυτία! . . . εἶπεν
ὁ κ. Πάττερσον μὲ περιφρονητικὸν τό-
νον.

— Ἀδιάφορον, φρόνιμον εἶνε νὰ ἐφο-
διασθῆτε μὲ τὸ ἀντιφάρμακόν τῆς, ἀπῆν-
τησεν ἡ κυρία Πάττερσον. Ἀλλὰ, ἂν
ἐννόησα καλῶς, πρόκειται διὰ ταξιδεῖν
μόνον δύο καὶ ἡμίτερος μηνῶν τὸ πολὺ. . .

— Δύο μηνῶν καὶ ἡμίτερος, δηλαδὴ

δέκα ἕως ἑνδεκά ἐβδομάδων, κυρία
Πάττερσον. . . Καὶ ὅμως, εἰς αὐτὸ τὸ
διόστημα, πόσχα ἀπρόοπτα δύνανται νὰ
συμβῶν! . . . Ὡς εἶπεν ὁ σοφός, ὁ
γνωρίζων ποτε ἀναχωρεῖ ἀγνοεῖ ποτε θ' ἂν
ἐπανεῖθῃ. . .

— Τὸ ζήτημα εἶνε κυρίως νὰ ἐπα-
νέλθῃ, ἀπῆντησε λογικώτατα ἡ κυρία
Πάττερσον. Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ με
τρομάζετε, Ὁράτιε. Ὅθ' κάμω ὑπομονὴν,
χωρὶς παράκαιρα παράπονα, αὐτοὺς τοὺς
δύο μήνας. Γνωρίζω τί κινδύνους πα-
ρουσιάζει τὸ ταξεῖδι διὰ θαλάσσης, ἔχω
δὲ λόγους νὰ πιστεύω ὅτι θ' αὐτοὺς ἀπο-
φύγετε μὲ τὴν γνωστὴν σας φρόνησιν. . .
Μὴ μ' ἀφίσσετε ὅμως μὲ τὴν δυσἀρεσίαν
ἐντύπωνσιν ὅτι αὐτὸ τὸ ταξεῖδι εἶνε ἐνδε-
χόμενον νὰ περταθῆ. . .

— Τίς οἶδε! διέκοψεν ὁ κ. Πάττερ-
σον. Ὁπωδῆποτε δὲν σημαίνει τίποτε,
ἂν τὸ ταξεῖδι αὐτὸ μὲ κάμη νὰ καθυ-
στερήσωμεν ἔστω καὶ δύο ἢ τρεῖς ἐβδο-
μάδας ἀκόμη. . .

Τί ἐσήμαινεν ὅμως αὐτὴ ἡ ἐπιμονὴ
τοῦ κ. Πάττερσον εἰς τὴν ἰδέαν τῆς
καρτιάσεως τοῦ ταξιδίου καὶ εἰς τὴν
ὑπόμνησιν τῶν κινδύνων, τοὺς ὁποίους
ἦτο ἐνδεχόμενον ν' ἀντιμετωπίσῃ; . . .

Ὅταν ἡ κυρία Πάττερσον ἐδήλωσεν
ὅτι δὲν ἠθέλε ν' ἀκούσῃ τίποτε, ὅτι δὲν
ἔβλεπε καθόλου αὐτοὺς τοὺς φοβεροὺς
κινδύνους, τοὺς ὑποίους ὁ σύζυγός τῆς
περιέγραψε μὲ καλλιπεῖς περιόδους καὶ
μ' ἐμφαντικωτάτας χειρονομίας, ὁ κ.
οἰκονόμος ἀπῆντησε :

— Δὲν ἀπαιτῶ νὰ τοὺς βλέπετε,
ἀλλὰ μόνον νὰ τοὺς προβλέπετε, καὶ
συνέπειαν τῆς προβλέψεως ταύτης θεω-
ρῶ τὴν λήψιν μερικῶν μέτρων ἐκ τῶν
ἄν οὐκ ἄνευ. . .

— Ποῖον μέτρον, Ὁράτιε;

— Ἐν πρώτοις, κυρία Πάττερσον,
σκέπτομαι νὰ κάμω τὴν διαθήκην μου.

— Τὴν διαθήκην σας; . . .

— Μάλιστα. . . ἐπὶ χαρτοσήμου,
συναδὰ τοῖς νόμοις καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρ-
μοδίου συμβολαιογράφου.

— Μὰ θέλετε λοιπὸν νὰ με κάμετε
ν' ἀποθάνω ἀπὸ τὴν λύπην μου; . . .
ἀνέκραξεν ἡ κυρία Πάττερσον, ἡ ὅποια
ἤρρισε πλέον νὰ βλέπῃ ἀπὸ τρομακτι-
κῆς ἀπόψεως αὐτὸ τὸ ταξεῖδι.

— Ὁχι, κυρία Πάττερσον, ὄχι!
Θέλω μόνον νὰ πράξω τὰ πάντα μετὰ
φρονήσεως καὶ περισκέψεως. Ἐγὼ εἶμαι
ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι
κρίνουσιν ἐρθὸν νὰ συντάξουν τὰς τε-
λευταίας των θελήσεις, πρὶν ἀναδοῦν
εἰς τὸν σιδηρόδρομον, πολὺ δὲ μᾶλλον
ὅταν πρόκηται νὰ ριφωκινδυνεύσουν ἀνά
τὰ ὄγρα νῶτα τῶν Ὄκεανῶν.

Τέτοιος ἦτο αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος! Κα-
τώρθωσε νὰ [καμῇ τὴν κυρίαν Πάτ-
τερσον νὰ τὴν πιάσῃ τρεμουλα μὲ τὴν
ιδέαν ὅτι ὁ σύζυγός τῆς ἐσχόπευε νὰ

εἶναι ἰσοδύναμος . . .

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΑΝΩΝΥΜΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἄγαπητοί μου,
Ἦσ' καμμίαν, ἀπολύτως
εἰς καμμίαν περίστασιν
δὲν ἐπιτρέπεται
νὰ γράψῃ κανεὶς
ἀνώνυμον ἐπι-
στολήν; Ἀὐτὴν
τὴν ἐρώτησιν μοῦ
ἀπηύθυνεν ἐσχά-
τως φίλος τῆς
Διαπλάσεως, ἐ-
πιθυμῶν νὰ του ἀπαντήσω
δημοσίᾳ καὶ το κάμνω
τόσω μᾶλλον εὐχαρίστως,
καθ' ὅσον νομίζω ὅτι καὶ
εἰς πολλοὺς ἄλλους ἐκ τῶν
οἴλων μας θ' ἔτυχε ποτε

κανονίσῃ τὰ κληρονομικὰ ζητήματα,
ποῦ εἶνε πάντοτε τόσο λεπτά, καὶ ἔ-
πειτα μὲ τὴν περιγραφὴν τῶν κινδύνων
τοῦ διάπλου, τῶν συγκρούσεων, τῶν
προσαράξεων, τῶν ναυαγιῶν, τῆς ἐγκα-
ταλείψεως τῶν ναυαγιῶν ἐπὶ ἀγνώστου
τινὸς νήσου εἰς τὸ ἔλεος τῶν ἀνθρωπο-
φάγων . . .
Τότε πλέον ἐνέστη ὁ κ. Πάττερσον
ὅτι το εἶχε παρακάμῃ, καὶ μετεχειρί-
σθη τὰς πλέον τρομερῶς φράσεις του
διὰ νὰ καθυστερήσῃ τὴν κυρίαν Πάττερ-
σον, — τὸ ἡμίσιον τοῦ ἑαυτοῦ του, ἢ
μᾶλλον τὸν ἕνα ἐκ τῶν δύο ἔρων τοῦ
γινομένου, τὸ ὅποιον καλεῖται γάμος.
Τέλος ἠδυνήθη νὰ τῆς ἀποδείξῃ ὅτι αἱ
πολλοὶ προσφιλῆς δὲν βλάπτουν ποτέ,
ὅτι δὲν ἐπρόκειτο ν' ἀποχωρισθῶν διὰ
παντὸς μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ συναντηθῶν
μόνον

εἶναι Αἰδαο ὁμοιοί . . .

Ὁχι! Ἡ κυρία Πάττερσον δὲν θ' ἔ-
χανε τὸν κ. Πάττερσον, ἀλλ' ἡ δια-
θήκην του θ' ἐγίνετο αὐθημερὸν καὶ καθ'
δλους τοὺς τύπους, χωρὶς νὰ εἶνε δυνα-
τόν, κατὰ τὸ ἀνοιγμά τῆς, νὰ δώσῃ ἀ-
φορμὴν εἰς καμμίαν παρερμηνείαν.

Φαντάζεσθε φυσικὰ τώρα, ὅτι ὁ κ.
Πάττερσον μὲ αὐτὸ τὸ σπουδαῖον διά-
δημα εἶχε λάβῃ πλέον ὅλα τὰ μέτρα του,
ὥστε ἂν ἡ κακὴ μοῖρα ἀπεφάσιζε νὰ
καταποντίσῃ αὐτὸν εἰς τὸν Ὠκεανὸν
τὸν «Γοργόν», χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ
καμμία ἐλπίς νὰ γνωσθῇ τί ἀπέγιναν
οἱ ἐπιβάται καὶ τὸ πλήρωμά του, νὰ μὴν
ὑπάρξῃ καὶ καμμία ὑλικὴ ζημία διὰ τὴν
κυρίαν Πάττερσον.

Καὶ ὅμως, ἄλλην ἰδέαν εἶχεν ὁ κ.
Πάττερσον, διότι ἐπρόθεσεν :

— Καὶ ἔπειτα, θ' λάβωμεν ἴσως καὶ
ἐν ἄλλο μέτρον ἀκόμη. . .

— Ποῖον, Ὁράτιε; ἠρώτησεν ἡ κυ-
ρία Πάττερσον.

Ὁ κ. Πάττερσον δὲν ἔκρινε πρόσφο-
ρον νὰ ὁμιλήσῃ σαφέστερον αὐτὴν τὴν
φορὰν.

— Τίποτε. . . τίποτε. . . θ' ἴδωμεν!
ἠρκέσθη ν' ἀπαντήσῃ.

Δὲν ἠθέλησε νὰ ὁμιλήσῃ, διὰ νὰ μὴ
τρομάξῃ πάλιν τὴν κυρίαν Πάττερσον.
Καὶ ἴσως δὲν θ' ἀκωρόθωνε νὰ τὴν κά-
μῃ ν' ἀποδεχθῆ τὴν ἰδέαν του, καὶ ἂν
ἀκόμη τὴν ὑπεστήριζε μὲ καμμίαν ἐλ-
ληνικὴν ἢ λατινικὴν φράσιν, ἀπὸ ἐκεί-
νας που ἀρετιδῶς ἐσυνεῖθιζε νὰ τῆς ξε-
φουρνίξῃ.

Τέλος, διὰ νὰ δώσῃ πέρας εἰς τὴν
συνομιλίαν των, εἶπε :

— Καὶ τώρα, ἄς ἀσχοληθῶμεν μὲ
τὴν βαλίτζα μου καὶ τὴν καπελλιέρα μου.
Ἐἶχε πέντε ἡμέρας καιρὸν δι' αὐτὰ
τὰ πράγματα, ἀλλ' ὅ,τι γίνῃ μίαν φορὰν
δὲν ἔχει πλέον ἀνάγκη νὰ γίνῃ εἰς τὸ
μέλλον.

(*Ἐπεται συνέχεια.) Ν. ΠΟΡΙΑΤΗΣ

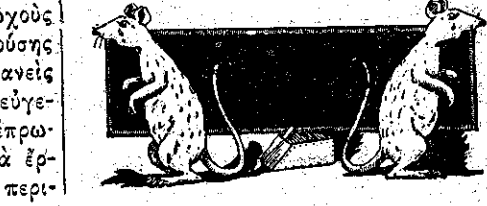
οδικῶν, συνοδευόμενα ὑπὸ ἐπιστολῆς
ἐπεξηγηματικῆς, ἐπίσης ἀνυπογράφου.
Ἦρουν πολὺ νέος τότε, καὶ φυσικὰ ἡμ-
ποροῦσα εὐκολώτερα νὰ πράξω τι ἀτο-
πον, ἐξ ἀγνοίας. Ἀλλὰ διὰ τὴν δειλίαν
μου αὐτὴν, διὰ τὸν διαταγμὸν μου περὶ
τῆς ἀξίας τῶν πρώτων μου ἔργων, περὶ
τῶν ὁποίων ἠθέλα κρίσιν ἀμερόληπτον,
καὶ δι' αὐτὸ τὰ ἔστελλα ἀνωνύμως, δὲν
ἐντρέπομαι οὔτε τώρα. Μακάρι νὰ ἡμ-
ποροῦσα νὰ εἶπω τὸ ἴδιον δι' ὅλα ὅσα
ἔκαμα κατὰ τὴν παιδικὴν μου ἡλικίαν!
Ἀλλὰ διὰ τὴν νῆατρέχω εἰς τὸ μακρυ-
νὸν παρελθόν; Μήπως προχθὲς δὲν κα-
τεσκεύασα ἐν ἀνώνυμον. . . δελτάριον;
Τὸ ἔστειλα πρὸς μικρὰν μου φίλην,
ἡ ὅποια ἀνταλλάσσει εἰκονογραφημένα
δελτάρια, — καὶ ποῖος δ' ἂν ἀνταλλάσ-
σει τώρα! — ἀφοῦ ἔγραψα ἐπ' αὐτοῦ
καλλιγραφικώτατα τὰ ἐξῆς :

«Δεσποίνις, μὲ συγχωρεῖτε ἂν δὲν
ἦρξα χειρότερον ἄρταν νὰ σας στείλω,
ἀλλὰ καὶ ἡ δικὴ σας δὲν ἐπήγαινε ὀπί-
σω. Χάλια! χάλια! χάλια!»

Ἡ μικρὰ μου φίλη, ἡ ὅποια ἔχει ἰσα-
στατὴν φιλοτιμίαν νὰ στέλλῃ τὰς ὠραιό-
τερας κάρτας, καὶ τὸν ἐγωῖσμὸν νὰ πιστεύῃ
ὅτι τὸ γουστό της ἀρᾶσει εἰς ὅλους, ἐ-
σπαζε τὰ κεφάλια τῆς νὰ εὐρῆ ποῖα ἢ ποῖος
ἀπὸ τοὺς ἀνταποκριτάς τῆς ἐφαίνετο τό-
σον δύσκολος καὶ τόσο ἀγενής. Ἀλλὰ
δὲν τὴν ἄφισα νὰ σκάσῃ. Τὴν ἴδιαν ἡ-
μέραν ἐπήγα εἰς τὸ σπίτι τῆς, καὶ πρὸς
μεγάλην τῆς ἐκπληξίν καὶ χαρὰν, τῆς
ἐφανέρωσα τὸν δράστην. . .

Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ὑπάρχουν καὶ πε-
ριστάσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ ἀνώνυμος
ἐπιστολὴ ἐπιτρέπεται: Χάριν φιλαν-
θρωπίας, χάριν μετριοφροσύνης, χάριν
ἀθῶς ἀστείότητος μεταξὺ φίλων. Ἀλλὰ
τί τα θέλετε! Τὰ ὄρια μεταξὺ τοῦ θε-
μιτοῦ καὶ τοῦ ἀθεμιτοῦ δὲν εἶνε πάντο-
τε σαφῆ καὶ ὀρισμένα, ὁ δὲ διάβολος,
κατὰ τὴν παροιμίαν, ἔχει πολλὰ πο-
δάρια. . . Διὰ τοῦτο θ' ἐσυμβούλευα
τοὺς φίλους μου κατ' ἀρχὴν νὰ μὴ
γράφουν ποτὲ ἀνωνύμως ἐπιστολάς.
Ἐνθυμεσθε τὸν δίκαιον Ἀριστείδην, ὁ
ὁποῖος κοῦδὲ παιδιᾶς χάριν» ἠνεῖχετο
τὸ ψεῦδος; Ἐπιτέλους καὶ ἡ ἀγνώ-
μος ἐπιστολὴ εἰμπορεῖ νὰ θεωρηθῆ τρέ-
πον τινὰ ὡς ψεῦδος. Ποτέ μου δὲν ἡ-
κουσα νὰ λέγεται φιλαλήθης ὁ ἄν-
θρωπος συνεθισμένος νὰ ψεύδεται συχνά
χάριν ἀστείότητος. Μὲ τὴν συνήθειαν
αὐτὴν θ' αὐτὴν ἦτο τόσο εὐκόλον νὰ ψευ-
σθῆ. . . καὶ σοβαρῶς!

Σὰς ἀσπάλομαι ΦΑΙΛΑΧ

Ν. ΠΟΡΙΑΤΗΣ

κήν Πανσέληνον, Χαράν τῶν Γονέων καί ἴλιου Μέλαθρον.— ἡ Μεροδόλος Χαραυγή μετ' ἑστέρην...

ογραφήν τῆς ἑορτῆς νὰ ξαναστειλῆς τὰς λύσεις εἰς Λυσίαρχον... Διευθυντοῦ τῆς Νεολαίας...

Εἰς ὕμνος ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 24 Ἰανουαρίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 10 Μαρτίου

Ο γάμος τῶν λύσεων ἐπὶ τοῦ ἴσου δεινὸν νὰ γράψωσι τὰς λύσεις...

47. Αεξίγριφος. Γράμμα τὸ πρῶτον σὲ δεύτερόν μου θῆναγοραστῆς...

48. Συλλαβόγριφος. Ἐνοῦται χώρας κάτοικος με γράμμα καὶ ποτάμι...

49. Τονόγριφος. Τὸν τόνον ἐνὸς πάθου Κινῶ πρὸς τὰ ἐπάνω...

50. Αἵνιγμα. Καθ' ἔλην, φίλε, τὴν ζωὴν μου, Πίνω νεράκι ἀλμυρὸν...

51. Πυραμις. Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν μέσον μετα- + *

52. Λογοπαίγνιον. Ποία πόλις ἔχει τοὺς περισσώτερους καλογήρους; Ἐστὴν ὑπο τοῦ Ἑλληνος Ἀθλήτων

53. Μαγεικὸν Γράμμα με φράσιν. Τῇ ἀνταλλαγῇ δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων...

54. Ποικίλη Ἀκροστιχίς. Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν ζητούμενων λέξεων...

55. Ἑλλητισοῦσμωνων. ε - ιη - ο - ο - ο - α - α - ο - α

Ἐστὴν ὑπο τοῦ Μακρυ-Γιαιλου

56. Γρίφος. Βουλεύου, βουλεύου, καί, καί, καί, ὦ. τί δὲν, L, Θ.

ΛΥΣΕΙΣ

Table with columns for puzzle numbers and solutions: 56. Γρίφος, 591. Μάστιξ, 592. Φιλοία...

597. ΒΗΛΙΑΥΡΟΣ (Πρὶος, Ἰουδαία, Δεῦρο, Ἄπ. Ὑδρία, Ρυπαρὸς, Ὀσiris, Σύρος.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἡ Λίξις λεπτὰ 10, διὰ δι τοὺς συνδρομητάς μας...

Διωρήθησαν ἀντιπρόσωποι τοῦ ἐν Βόλῳ Συλλόγου...

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

(Ἰδρύθη τῷ 1879)

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικόν : δραχ. 7. Διὰ τὸ Ἐξωτερικόν : φρ. χρ. 8

ΑΓΟΡΑΣΤΑΙ ΚΑΤΑ ΦΥΛΛΟΝ

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λεπτὰ 15. Τὰ διπλὰ φύλλα λεπτὰ 30

Οἱ κατὰ φύλλον ἀγοραστὰς δύνανται ἀποκτήσουν ὅλα τὰ δικαιώματα τοῦ συνδρομητοῦ...

Οἱ ἐν Ἀθήναις δύνανται ἀγοράζον τὸ φύλλον καὶ ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ Γραφεῖου...

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα...

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ. Ἐσωτερικὸν φρ. χρ. 8. Ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 15

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ. Ἐν Ἑλλάδι: λεπ. 15. Ἐν τῷ Ἐξῴτ. φρ. χρ. 0.15

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωταὶ δι' ἓν ἔτος.

Περίοδος Β'.—Τόμ. 11ος. Ἐν Ἀθήναις, 7 Φεβρουαρίου 1904. Ἔτος 26ον.—Ἀριθ. 6

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΟΡΦΑΝΗΣ

M***, 2 Ἰουνίου 19... Ἡλθαμε στὴν ἐξοχὴ ἀπὸ τὴν Κυριακὴν...

πογούριζε στὰ χέρια τοῦ τὸ καπέλλο τοῦ. Ὅλο καὶ «τ' αρεντικὸ μας» λέγει τοῦ μπαμπᾶ...

μιλίαν μετ' ἑσθελίαν. Ὁμιλοῦσαν διὰ τὴν ἐσοθελίαν, τὰ σιτάρι' ἤκουσα μάστιγα...

Ἐπήγαμε πεζοὶ ἀπὸ τὸν σταθμὸν. (Σελ. 41, στ. α'.)

Μὴν ἀργήσης! Σὲ περιμένω! Τὸ δωμάτιόν μου εἶνε τὸ ἴδιον: τόσο μεγάλο, τόσο ὑψηλόν...

Τὸ δωμάτιόν μου εἶνε τὸ ἴδιον: τόσο μεγάλο, τόσο ὑψηλόν, καὶ τόσο γυμνόν, ὥστε με κάμνει νὰ θαρρῶ πὼς εἶμαι τόσο μικρούλα...